

Rolnummer 767
Arrest nr. 85/94 van 1 december 1994

A R R E S T

In zake : de vordering tot schorsing van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, ingesteld door R. Hendriks.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters L. De Grève en M. Melchior, en de rechters H. Boel, P. Martens, G. De Baets, E. Cerexhe en H. Coremans, bijgestaan door de griffier L. Potoms, onder voorzitterschap van voorzitter L. De Grève,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de vordering*

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 26 september 1994 ter post aange-tekende brief en ter griffie is ingekomen op 27 september 1994, is een vordering tot schorsing ingesteld van artikel 68 van de wet van 30 maart 1994 houdende sociale bepalingen, bekendge-maakt in het *Belgisch Staatsblad* van 31 maart 1994, door R. Hendriks, wonende te Zaventem, Kouterlaan 67.

Bij hetzelfde verzoekschrift is eveneens beroep tot vernietiging van dezelfde wettelijke bepaling ingesteld.

De zaak is onder het nummer 767 van de rol ingeschreven.

II. *De rechtspleging*

Bij beschikking van 6 oktober 1994 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel van het Hof aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij beschikking van 6 oktober 1994 heeft de voorzitter in functie vastgesteld dat rechter K. Blanckaert wettig verhinderd is te zetelen en wordt vervangen door rechter H. Boel.

Op 6 oktober 1994 hebben de rechters-verslaggevers G. De Baets en P. Martens, met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de organieke wet, het Hof ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht voor te stellen een arrest te wijzen waarbij de vordering tot schorsing klaarblijkelijk ongegrond wordt verklaard.

Overeenkomstig artikel 72, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan verzoeker kennisgegeven bij op 7 oktober 1994 ter post aangetekende brief.

Verzoeker heeft bij op 19 oktober 1994 ter post aangetekende brief een memorie met verantwoording inge-diend.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *De aangevochten bepaling*

Artikel 68, dat de laatste bepaling uitmaakt van hoofdstuk III (« Algemene maatregelen ») van Titel VIII (« Pensioenen ») van de wet van 30 maart 1994, bepaalt :

« De wettelijke ouderdoms-, rust-, anciënniteits- en overlevingspensioenen of elk ander als zodanig geldend voordeel, evenals elk voordeel bedoeld als aanvulling van een pensioen, zelfs als dit laatste niet is verworven, en toegekend hetzij met toepassing van wettelijke, reglementaire of statutaire bepalingen, hetzij met toepassing van bepalingen voortvloeiend uit een arbeidsovereenkomst, een ondernemingsreglement, een collectieve

ondernemings- of sectoriële overeenkomst, zijn onderworpen aan een afhouding die varieert naargelang het totaal maandelijks brutobedrag van de hierboven gedefinieerde diverse pensioenen en andere voordelen en naargelang de begunstigde van deze pensioenen of andere voordelen alleenstaand is of gezinslast heeft.

De in het eerste lid bepaalde afhouding, die vanaf 1 januari 1995 zal worden verricht op de pensioenen en andere voordelen die vanaf diezelfde datum betaald worden, wordt berekend volgens de hieronderstaande tabel :

Alleenstaande begunstigde		Begunstigde met gezinslast	
P = Totaal maandelijks brutobedrag van de pensioenen en andere voordelen begrepen tussen :	Bedrag van de afhouding	P = Totaal maandelijks brutobedrag van de pensioenen en andere voordelen begrepen tussen :	Bedrag van de afhouding
van 1 tot 40.000	0	van 1 tot 50.000	0
van 40.001 tot 40.403	$(P - 40.000) \times 50 \%$	van 50.001 tot 50.504	$(P - 50.000) \times 50 \%$
van 40.404 tot 50.000	$P \times 0,005$	van 50.505 tot 60.000	$P \times 0,005$
van 50.001 tot 50.510	$250 + (P - 50.000) \times 50 \%$	van 60.001 tot 60.610	$300 + (P - 60.000) \times 50 \%$
van 50.511 tot 60.000	$P \times 0,01$	van 60.611 tot 70.000	$P \times 0,01$
van 60.001 tot 60.618	$600 + (P - 60.000) \times 50 \%$	van 70.001 tot 70.720	$700 + (P - 70.000) \times 50 \%$
van 60.619 tot 70.000	$P \times 0,015$	van 70.721 tot 80.000	$P \times 0,015$
van 70.001 tot 70.728	$1050 + (P - 70.000) \times 50 \%$	van 80.001 tot 80.832	$1200 + (P - 80.000) \times 50 \%$
hoger dan 70.728	$P \times 0,02$	hoger dan 80.832	$P \times 0,02$

De bedragen in de tabel zijn gekoppeld aan het spilindexcijfer 114,89 en worden aangepast op dezelfde manier als de pensioenen naargelang de indexering van deze laatste uitgevoerd wordt overeenkomstig de bepalingen van de wet van 2 augustus 1971 houdende inrichting van een stelsel waarbij de wedden, lonen, pensioenen, toelagen en tegemoetkomingen ten laste van de Openbare Schatkist, sommige sociale uitkeringen, de bezoldigingsgrenzen waarmee rekening dient gehouden bij de berekening van sommige bijdragen van de sociale zekerheid der arbeiders, alsmede de verplichtingen op sociaal gebied opgelegd aan de zelfstandigen, aan het indexcijfer van de consumptieprijzen worden gekoppeld, of van de wet van 1 maart 1977 houdende inrichting van een stelsel waarbij sommige uitgaven in de overheidssector aan het indexcijfer van de consumptieprijzen van het Rijk worden gekoppeld. Als voor eenzelfde begunstigde sommige van zijn pensioenen worden geïndexeerd volgens de bepalingen van voormelde wet van 2 augustus 1971, terwijl zijn andere pensioenen worden geïndexeerd volgens de bepalingen van voormelde wet van 1 maart 1977, mag de indexering van de bedragen in de tabel er niet toe leiden dat de schijf waarin het totale bedrag van de pensioenen ondergebracht moet worden, gewijzigd wordt.

De afhouding wordt op iedere betaling van de in het eerste lid omschreven pensioenen of andere voordelen uitgevoerd door de schuldenaar die er burgerlijk aansprakelijk voor is.

Artikel 52, 7°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 is van toepassing op de krachtens dit artikel verrichte inhouding.

De Koning bepaalt wat verstaan moet worden onder alleenstaande begunstigde en onder begunstigde met gezinslast in de zin van dit artikel.

De Koning bepaalt eveneens de nadere regelen volgens welke de afhouding op het vermelde pensioen of voordeel wordt verricht. »

IV. In rechte

Ten aanzien van de ontvankelijkheid van de conclusies van de rechters-verslaggevers

1.1. De verzoekende partij is in haar memorie met verantwoording van oordeel dat het Hof uit artikel 72, eerste lid, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof niet de bevoegdheid kan putten om een vordering tot schorsing af te doen met een arrest waarin de vordering tot schorsing klaarblijkelijk ongegrond wordt verklaard, aangezien in die bepaling enkel sprake is van « het beroep tot vernietiging » en « de prejudiciële vraag ».

1.2. De bijzondere wetgever beoogde met de in de artikelen 69 tot en met 73 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof voorgeschreven voorafgaande rechtspleging mogelijk te maken dat de zaken die klaarblijkelijk onontvankelijk zijn, die klaarblijkelijk niet tot de bevoegdheid van het Hof behoren of die klaarblijkelijk ongegrond zijn, op een versnelde wijze worden afgehandeld. Die bepalingen vermelden weliswaar niet uitdrukkelijk dat die rechtspleging toepassing kan vinden op de vorderingen tot schorsing, doch zij dienen te worden gelezen in samenhang met artikel 23 van de bijzondere wet van 6 januari 1989. Dat artikel bepaalt dat het Hof op de vordering tot schorsing - die een accessorium van het beroep tot vernietiging is - onverwijld uitspraak doet bij een met redenen omkleed arrest, doch onverminderd de bepalingen van de artikelen 70 tot 73 van de bijzondere wet van 6 januari 1989. Hieruit vloeit dan ook voort dat het Hof bevoegd is om met toepassing van artikel 72, derde lid, een vordering tot schorsing zonder verdere rechtspleging af te doen met een arrest waarin de vordering tot schorsing klaarblijkelijk niet gegrond wordt verklaard.

Ten aanzien van de beweemde schendingen van de wet van 11 april 1994

2. In tegenstelling met wat de verzoekende partij beweert is de rechtspleging voor het Hof niet onderworpen aan de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. De rechtspleging wordt voor het Hof geregeld door de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof. De grieven falen naar recht.

Ten aanzien van de beweemde schending van het recht van verdediging

3.1. De verzoekende partij voert aan dat haar recht van verdediging is geschonden omdat haar geen kennis werd gegeven van het verslag van de rechters-verslaggevers.

3.2. Uit de parlementaire voorbereiding van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof (*Gedr. St.*, Kamer, 1988-1989, nr. 633/4, pp. 36-37) blijkt dat de conclusies van de verslaggevers niet meer zijn dan de mededeling aan de verzoeker van het bestaan van een probleem van klaarblijkelijke onontvankelijkheid, onbevoegdheid of ongegrondheid. Die mededeling beoogt precies het recht van verdediging van verzoeker te waarborgen door hem de mogelijkheid te bieden zich ten aanzien van het opgeworpen probleem te verantwoorden.

3.3. Het in artikel 72, eerste lid, bedoelde verslag is niet meer dan de mondelinge toelichting van de conclusies van de rechters-verslaggevers. Die conclusies alsmede de beweegredenen die eraan ten grondslag liggen, werden overeenkomstig artikel 72, tweede lid, aan de verzoekende partij meegedeeld, zodat zij haar middelen kon laten gelden - en inderdaad heeft laten gelden - tegen het voorstel van de rechters-verslaggevers om de rechtspleging over de vordering tot schorsing af te handelen door het wijzen van een arrest waarbij de vordering klaarblijkelijk ongegrond wordt verklaard. De grief mist dan ook feitelijke grondslag.

Ten aanzien van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

4. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;
- de onmiddellijke uitvoering van de bestreden maatregel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

5. De verzoekende partij toont noch in haar verzoekschrift, noch in de memorie met verantwoording aan dat het nadeel dat zij zal ondergaan als gevolg van de afhouding op het bedrag van haar pensioen vanaf 1 januari 1995, kan worden beschouwd als ernstig en moeilijk te herstellen in de zin van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989.

Het financieel nadeel dat voortvloeit uit de onmiddellijke uitvoering van de bestreden regel zal volledig kunnen worden hersteld in geval van vernietiging van die norm, zodat aan één van de voorwaarden in artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 niet is voldaan.

6. Daar het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond, dient de andere voorwaarde, volgens welke ernstige middelen moeten worden aangevoerd, niet te worden onderzocht.

7. De vordering tot schorsing is dan ook klaarblijkelijk niet gegrond, zodat zij zonder verdere rechtspleging kan worden afgedaan.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vordering tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Nederlands en het Frans, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 1 december 1994.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

L. De Grève